

A kék róka

*Álmomban a kék rókát kerestem.
Láttad a kék rókát?
Az akácosban rejtőzött,
utánad szimatolt.
Érezte illatod
a vérehulló fecskéfű virágának szirmán,
az ösvény mentén,
amit akkor tapostál ki
apró lábaddal,
amikor csapdákat állítottál.
Eltűnt. De te láttad.
Megtaláltad,
és lezártad a kelepčék ajtaját.*

Nyuszi úr

*Zellerszárat vittél a nyúlnek.
Előkapta zsebőráját,
kiugrott a ketrecéből,
elszaladt.
Sietek, mert elkések!
Követted a fehér nyulat.
Súlytalanul zuhantál üregében,
keresztül a földgolyó
sötét folyosóján,
a messzi fény felé.
Az álmok csarnokában
megittad a Könnytő vizének bájitalát,
hogy átkelj Csodaország ajtaján.
Mert a királyi krocketpályán
vörösre festettek minden fehérrózsát
az eldobott kártyalapok.*

Denevéreim

*Aznap este nem jöttek el hozzám
a denevéreim.
Meghallották a zöngét,
gégédbe roppant hangszálaid
mikrorezgéseit.
Vitorláik megmarkolták a szelet.
Megborzongott a redőny.
Te voltál a hús fuvallat,
azt kérted, segítek neked.
És többé már nem jönnek el hozzám
a denevéreim.
Bőrszárnyuk légies hárttyáján visznek
a földöntúli fény felé.*